

Rapport från World Conference for Physical Therapy (WCPT) 1-5 maj 2015.

Mellan 1-5 maj samlades fysioterapeuter från 114 länder, 3538 stycken, varav 129 från Sverige, till World Conference for Physical Therapy (WCPT) i Singapore. Det var en dynamisk mötesplats där möjligheterna att skapa kontakter, ta del av forskning inom fysioterapi, delta i seminarier och nätverksträffar var i fokus.

På fredagen den 1 maj öppnade registreringen och vi fick våra brickor så att vi kunde närvara vid invigningen som var lite senare på kvällen. Vid invigningen startade WCPT upp med en spektakulär show där vi fick se prov på kultur med drakdans och duktiga trumslagare varvat med tal från organisationskommittén. Invigningen avslutades med mingel och möjlighet att träffa kollegor från Sverige andra länder.

Programmet som presenterades för konferensen var gediget med många olika inriktningar inom fysioterapi. Jag valde att företrädesvis gå på dem inom det kardiorespiratoriska området då det är mitt arbetsområde.

Den första riktiga heldagen på konferensen var lördag den 2 maj, och det var också dagen då jag skulle presentera min studie. Presentationsformen kallades rapid-5, vilket innebar att samtliga som presenterade fick 5 minuter på sig att presentera sin forskning, avslutningsvis fick auditoriet gå runt till de olika presentatörerna som stod vid var sin numrerad station och ställa frågor. Sessionen avslutades med att moderatorn samlade samtliga presentatörer till en genomgång av vad som hade framkommit vid de olika stationerna. Det var ett mycket intressant upplägg och det kändes som om möjligheten att ställa frågor ökade då åhörarna i lugn och ro kunde komma fram och diskutera med oss. Det var också intressant för mig som fysioterapeut att kunna prata och diskutera med var och en av de som hade frågor vilket gav en extra dimension till mitt eget arbete. Många intressanta synpunkter framkom och det är tydligt att hjärtrehabilitering ser olika ut i olika länder och att de fysioterapeuter som arbetar inom området är engagerade inom sitt arbetsområde.

Det är mycket att tänka på när man ska presentera ett arbete på en stor konferens och det är viktigt att tiderna hålls för de olika moment som man ska gå igenom. Först fick vi presentatörer godkänna vår i förväg inskickade presentation så att den motsvarade det vi hade skickat in. Sedan skulle vi gemensamt träffa moderatorn som gick igenom hur vår presentation skulle gå till, var vi skulle sitta och hur vi skulle presentera. Det var intressant och nervositeten växte ju närmare tidpunkten jag kom. Men när presentationen var klar så kändes allt mycket bra och det gavs svar som man får gör att man mycket väl kan tänka sig att presentera fler arbeten i framtiden.

På lördag förmiddag före min egen presentation valde jag att närvara vid ett seminarium där studier rörande andning och cirkulation presenterades. Bland annat presenterade fysioterapeut från Danmark en studie där man hade tränat patienter med KOL vid akut exacerbation inläggande på vårdavdelning från första dagen. Träningen utförde patienten

sittande på sängkant med viktmanschett, vilket är positivt när man är ineliggande på vårdavdelning och det oftast inte finns så mycket träningsutrustning att tillgå.

Söndagen den 3 maj deltog jag i ett intressant symposium om exercise adherence. Exercise adherence definierades såsom att "samtycker till vad som ska göras" (egen översättning). Symposiet startade med en genomgång av teorier, evidens och beteende förändringstekniker för att vidmakthålla träning och behålla motivationen i ett långtidsperspektiv, och avslutades med en paneldiskussion. Vi fysioterapeuter träffar dagligen patienter där fysisk träning ingår i ett akut och långvarigt perspektiv för sekundärprevention och/eller för att rehabilitera en skada. För att lyckas behövs det oftast en beteendeförändring. Vid symposiet framkom det att det finns över 200 variabler som var och en korrelerar med exercise adherence. Det gör att man blir påmind om att förändring kan vara svårt. Det finns ingen gold standard i att mäta exercise adherence och det handlar inte alltid om att patienterna behöver mer utbildning utan att kvaliteten på den information vi ger är viktig och att det är viktigt att vi som fysioterapeuter lyfter våra kunskaper och vad vi kan göra för patienten.

På konferensens sista dag, måndagen den 4 maj valde jag att lyssna på lite olika symposier om styrketräning vid olika diagnoser, och en föreläsning om träningsfysiologi. Vid föreläsningen i träningsfysiologi presenterades en studie från Holland där man hade jämfört distansträning med intervallträning med 200 patienter randomiserade till de olika träningsformerna. Det visade sig att det eventuellt inte var någon skillnad mellan de olika intervall och distansträning. Det är ett intressant resultat, och det ska bli spännande att läsa den artikeln då mycket att dagens träning fokuserar på intervaller då det anses kunna förbättra den fysiska prestationsförmågan mer än distansträning.

Samtliga dagar var det också posterförevisningar, där vi kunde ta del av många intressanta postrar. Det märktes verkligen att man var i en dynamisk miljö med fysioterapeuter från hela världen. Vi fysioterapeuter från Sverige var väl representerade och det var intressant att se hur mycket forskning det pågår i vårt land.

På måndag eftermiddag var det dags att avsluta konferensen och summera dagarna. Det hade varit intressanta dagar, med många bra föreläsningar, väl organiserat men om jag ska vara ärlig något kallt. Det var lite ovant för oss nordbor som vanligtvis går in för att bli varma men här var det tvärt om, konferenscentrets AC var nog på max hela veckan. Men utomhus var det ca 30° och varierande väder allt från regn och åska till solsken. Lite sightseeing och lokal mat hann vi också med i denna spännande stad med fantastisk arkitektur.

Jag tackar Vård professioner Inom Kardiologi (VIC) för bidraget som möjliggjorde att jag kunde presentera min forskning och delta i WCPT i Singapore.

Maria Borland

Leg fysioterapeut